Birte Weiss' tale ved protestmødet mod Barsebäckværket

Taler
Birte Weiss
Medlem af Folketinget for Socialdemokratiet

Dato
1. juli 1998

Sted
Rådhuspladsen, København

Omstændigheder
Denne tale er indhentet efter aftale med Organisationen til Oplysning om Atomkraft.

1. juli 1998 skulle have været en festdag. Dagen, hvor vi – danskerne kvitterede for den svenske regerings kloge beslutning om at lukke den første reaktor på Barsebäck. Omsider.
Efter to årtiers pres.
Efter et ukendt antal demonstrationer.
Efter ministerforhandlinger, kollegiale skændsmål over sundet og krav om fuld erstatning ved en katastrofe på Barsebäck.

Men også efter en stadig større lydhørhed hos svenske politikere.

Fordi vi blev ved, fordi vi ikke stak piben ind, blev vores krav om stop for et af verdens dårligst placerede atomkraftværker til sidst også deres anliggende.

Ingen ved deres fulde fem ville i dag finde på at placere et atomkraftværk 20 km fra Rådhuspladsen i København. Det svarer til en placering i en forstad til Stockholm. Jo, ældre værket bliver, jo mere iøjnefaldende bliver denne håbløse fejlplacering.

Jamen, det er stadig usandsynligt med et alvorligt uheld, siger teknik-folket. Javist. Men risikoen er der, hvor lille den end måtte være. Det er den risiko, vi ikke vil leve med. Og ingen skal bilde os ind, at et gammelt værk på vej mod skrotalderen er på fuld højde med et nyt. Det viser også de seneste års mange "hændelser" på værket.

Dette har hele vejen igennem været det enkle danske budskab.

Historien om Barsebäck er imidlertid mere end det. Samtidig er det fortællingen om et land, Danmark, som lyttede til den folkelige bekymring. Tog den alvorligt. Et land, hvor græsrødders seriøse arbejde kom til at påvirke – ikke blot de politiske beslutningstagere men også den samlede energipolitiske udvikling.

Kan I huske, hvordan bedrevidende eksperter hånede os, da vi i 70'erne begyndte at tale om sol og vind i stedet for atomkraft. Jeg husker en demonstration, hvor vores, OOAS, kampråb blev søgt overdøvet af et "Sol og vind er afsind".

Og hvordan gik det så ?

I dag kommer mere end otte procent af energiforsyningen fra vedvarende energikilder. I 1975 var det 2 procent. Vi er blevet internationale trendsættere. Ikke blot vores knowhow men også vores industrielle omsætning på feltet blomstrer. I praksis kom vi til at være frontløbere, fordi vi sagde fra overfor atomkraften.

Alle besværlighederne til trods, al mistænkeliggørelsen ufortalt, er OOAs indsats en fin historie om, hvordan demokratiet kan fungere, når SYSTEMET afstår fra at være blindt og døvt. Det er et lærestykke i, hvor stærk kombinationen af politisk tillid og sund fornuft kan være. Derfor bør et af budskaberne fra denne demonstration være endnu en fælles appel til svenskerne, fra danske græsrødder og beslutningstagere: Luk det gamle værk. Den danske regering og dens statsminister bør bruge første juli til endnu en præcisering af det, vi er i fuld gang med at realisere:

Hvad skal væk? Barsebäck
Hvad skal ind? Sol og vind

Jeg er sikker på, at statsministeren ikke vil sidde denne positive opfordring overhørig.

Kilde
Organisation til Oplysning om Atomkraft

Kildetype
Maskinskrevet manuskript

Tags
Demonstrationstale, Socialdemokratiet

Relateret
Lena Warrers tale ved protestmødet mod Barsebäckværket
1. juli 1998

URI
https://www.dansketaler.dk/tale/birte-weiss-tale-ved-protestmodet-mod-barsebackvaerket